

SEKLET

Nr 2

Lösnummer 50 öre

1957

Det strålande världsaltet

Astrologiens urgrund

Ur en skrift "Astrologie und Okkultismus" av Alexander Müller lämna vi följande delvis avkortade framställning.

Fixstjärnorna och solen samt planeter utstrålar strålningar, vilka samverka eller motverka varandra och utöva ett starkt inflytande på jorden, dess tillvaro och det liv, som därpå finnes. Det är givet att därvid solen framför allt skall utöva ett betydelsefullt inflytande på vår jord. Detta ger sig särskilt tillkänna under år, då solen har stora solfläckar, vilka enligt vår erfarenhet regelbundet återkomma.

Följderna av dessa kraftyttringar bli störningar i samtliga elektriska och magnetiska jämviktslägen, då de med oerhörd våldsamhet och snabbhet utslungas synnerligen från solfläckarna, virvelstormar, som med sina elektronsvärmars dynamiska kraft uppfylla hela det kosmiska kraftfältet. Utbredande sig från alla sidor kring jorden tränga de ända in i hennes innersta. Därvid uppträda starka ioniseringsföreteelser, kemiska och fysikaliska reaktioner, som i olika former utlösa sina påverkningar.

Dessa företeelser framkalla utan undantag motverkningar från alla himlakroppar. Vid dessa allmänna jämviktstörningar börjar jordens materia att förskjutas, under det att samtidigt en hel serie av kemiska och fysikaliska processer utlösas, som vi första hand förnimma i förhöjning i grundvattenspegeln, varvid utan synbar orsak floder och strömmar stiga starkt, jordbävningar och vulkanutbrott uppstå, kustländer lida skador, ör dyka upp, andra gå under och förskjutningar ske i bergsträckningar. Gruvolyckor uppstå och människor begravas under in-störtningar.

Härvid kan man erinra om undergången av Herkulanum och Pompeii, som blevo begrävda vid Vesuvius utbrott. En sådan företeelse var väl även syndafloden. "Noa, som utan tvivel var en judisk afärsman, befann sig med sin familj och allehanda kreatur på havet. De blevo utsatta för en cyklon och kastades några hundra kilometer upp på land och hamnade på berget Ararat. När floden sjönk tillbaka var han med sin familj och kreatur de enda som blivit övriga och kunde åter befolka trakten. När den bibliska berättelsen betraktar honom som jordbru-

kare, kreaturuppfödare och vinodlare, med tre söner m. m., så fattas intet för att åter göra det av floden förstörda landet fruktbart.

Genom en jättelik jordbävning förstördes av samma orsak staden Lissabon år 1755. Av en liknande katastrof nåddes ön Formosa år 1906, varvid även en havsjordbävning skedde samtidigt, vars flodvågor voro av så fruktansvärd kraft att alla av människor skapade anläggningar blevo utan undantag söndersmulade och moderna, massivt byggda skepp slungades från havet 125 kilometer upp på land. Den kanske våldigaste naturkatastrof, som mänskligheten någonsin upplevat och som vida överträffade syndafloden anställde emellertid Krakatau-förödelsen år 1883. Denna visade människosläktet den hemlighetsfulla kraften i vulkanismen i förening med de emanerande krafterna från jordens inre, som sattes i verksamhet genom reaktionen hos abnorma kosmiska tilldragelser. Vid katastrofens inträde sattes inte mindre än 16 vulkaner samtidigt i verk-

Forts. å sid 2, spalt 4.

Grafologisk orientering

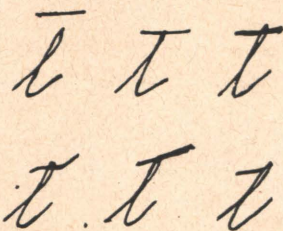
Här kommer andra avsnittet av vår kurs i grafologi.

Några skriftliga överlämningar om tolkning av handskriften från gamla tider tycks man inte ha. De första ansatserna tycks man möta på 1600-talet och därefter hos den underbara människotolkaren, kyrkoherde Lavater, mot slutet av 1700-talet. Denne utgav ett stort verk, 4 foliovolym, "Physiognomische Fragmente zur Beförderung der Menschenkenntnis und Menschenliebe" (Leipzig 1778). Denna forskning grundar sig huvudsakligen på fysionomisk, i huvudsak intuitiv iakttagelse. Men Lavater har kommit att nalkas såväl grafologien som frenologien. Det blev dock först Gall som kom att systematiskt, vetenskapligt grundlägga frenologien, grafologiens utforskare komma något senare. Tysken Adolf Henze (1814—83) forskade i grafologi och gav goda uppslag, även om han inte hann fullt klargöra densamma. En mera systematisk behandling erhöi den genom fransmannen Michon (1806—81). Dessa ha efterföljts av en otalig mängd, som även utgivit böcker på området. Vi nämna här endast Crépieux-Jamin, Desbarolles,

den store människotolkaren i Paris under Napoléon III:s tid, samt Klages, som tolkar grafologien med vad man kan kalla rörelsens filosofi. I vårt land Fr. Lundgren.

Numera finns väl knappast någon, som vågar helt förneka grafologien. Inte ens Martin Gardner, som i "Vetenskap och humbug" letat upp allt, som inte direkt ingår i officiell verksamhet, vågar dock alldeles rent ut förneka densamma; men han söker reducera den till ovisshet och värdelöshet. Den är enligt denne inte tillräckligt vetenskapligt utexperimenterad. Nej, inte för hans del, han har nämligen inte gjort någon närmare undersökning. Så allmänt är dock eljes grafologien erkänd och undersökt, att förnekare kunna vi utan vidare avfärda såsom okunniga. Martin Gardner säger: "Alla dessa metoder att testa uttrycksbeteenden befinna sig ännu på experimentstadiet. Det kan dröja årtionden innan man har utformat tillfredställande metoder att pröva användbarheten av dessa test." Detta visar bara att han själv dels inte tagit reda på vad som finns, dels inte har förutsättningar för detta studium. Det finns särskilt vissa områden, t. ex. musik och matematik, där det måste finnas en medfödd specialbegåvning. Så är det delvis även med de områden, som vi här beröra.

Vi skola nu fortsätta att ge en inblick i grafologiens väsende. Det är fråga om vad skrivningen på olika sätt av strecket över t kan ha för betydelse. Ur ett enda litet tecken kan en hel del utläsas. Nu får man emellertid ej göra alltför avgjorda slutledningar av ett enda tecken. Det bör jämföras med andra.

I närstående bild se vi flera olika sätt att skriva strecket över t. Läsaren ombedes att efter sin egen uppfattning tolka dessa tecken. Skriv helst upp dem och förvara edra egna tolkningar och detta nummer av tidningen, så skola vi i nästa nummer meddela den grafologiska betydelsen av dem.

ANASTASIA

En historisk tragedi.

När den radikala socialismen, bolsjevismen eller kommunismen, i Ryssland segrat icke blott över det gamla tsarväldet utan även över mensjevismen, den mera revisionistiska socialismen, då blev dess angelägnaste uppgift att genomföra och fullfölja den marxistiska filosofiens eller rättare religionens, grundbud, solidariteten, d. v. s. det undantagslösa erkännandet av den materialistiska marxismen. Allt som icke erkände denna religionsfilosofi, det måste utrotas. Sålunda utrensades under de första tjugo åren 20.000.000 människor i Ryssland (enl. Anton Karlgren), eller troligtvis ännu fler. Först och främst gällde det naturligtvis kyrkan och prästerna, de som stått i regeringsställning, godsägare och storbönder, intelligensen, men även massor av arbetare, som ej förstod att genast inordna sig i kollektivet och fattigdomen. Så t. ex. nedsköts 4.000 arbetare i Moskva, då några tusen i

första tiden av revolutionen anställde ett demonstrationståg mot svälten och de låga lönerna.

Nu var ju sådan utrensning ej uttryck för brott. Det var rättfärdigheten, som reagerade, nämligen enligt marxistiska begrepp. Det var endast fullföljande av solidaritetens bud och klasskampens evangelium.

Till dem, som måste "likvideras", hörde naturligtvis även tsarfamiljen. Denna fördes bort till Sibirien, skymfades, förnedrades och terroriserades. Ty det hörde till det österländska systemet, att offren skulle i allmänhet icke genast "utrensas" utan så vitt möjligt förut terroriseras. Alla de millioner, som marxismen mördat, ha inte blott mistat sitt liv utan de ha i allmänhet förut undergått den gräsligaste tortyr i fångelser, i arbetsläger, i koncentrationsläger, t. ex. på Solovetskyön, där ingen kunde överleva två vintrar och dit en ständig ström av

Forts. å sid 2, spalt 1.

människor fördes. Enligt trovärdiga beräkningar arbeta i nutiden 40 miljoner i slavläger.

Till slut blev tsarfamiljen i en hast mördad genom skjutning i fängelset i Jekatrinnburg. Men — nu kommer vi till en av världshistoriens mest underliga och dunklaste tilldragelser med avseende på en enskild människas liv. En av döttrarna överlevde, därom gick berättelser strax efter likvideringen. Ryktet sade att det var Tatjana. Någon undersökning gjordes ej. Men den 17 februari 1920 hoppade en ung kvinna ner i Landwehrkanalen i Berlin. Hon blev uppdragen och förd till ett sjukhus i Berlin. Hon vägrade där att svara på frågor. Men efter ett par år, då hon under tiden även förts till ett sinnessjukhus, hade en ryss och en annan person gjort iakttagelsen att hon skulle vara en av tsardöttrarna, men ej den förut antagna utan den yngsta vid namn Anastasia f. 1901. Vi skola här ej upptaga hennes vidare öden. Vad som ligger bakom vår härvarande behandling är i första rummet en slutförd rättegång i Berlin samt ett par filmer, som under början av detta år blivit mycket omtalade: den ena av dessa med Ingrid Bergman som Anastasia, spelad i Amerika, den andra inspelad i Tyskland med Lilli Palmer i huvudrollen.

Den förra av dessa filmer är av amerikanskt fabrikat, tillrättalagd för skådespelerskan och publiken, en film med tonvikten lagd på färgprakt o. dyl., de huvudsakliga händelserna i ett tragiskt människoöde fritt behandlade. Ingrid Bergman har emellertid skickligt, så skickligt som man kan begära, utfört sin roll i pjäsen. — Den tyska filmen följer troget Anastasias liv i Tyskland och även den kortare tiden i Amerika, en verkligt tragisk film, motsvarande hennes öde. Att utföra hennes roll i denna film var oerhört mycket mera krävande än i den amerikanska, men med en förfärande verklighetsinlevelse utfördes den av Lilli Palmer.

Filmen när emellertid inte fram ända till den allra sista tiden. Det är skada. Vi finge då se hur en rättegång slutföres i Berlin i januari 1957 hur hon å det hessiska furstehusets vägnar förklaras vara en polsk lantarbetares dotter och sinnessjuk. Hennes öde är väl nu i denna värld beseglat liksom så många andra millioners människors. Men hennes saga kommer aldrig att tystna. År 1928 utkom på Bonniers förlag i översättning här i Sverige en stor bok om hennes liv till dess. Boken är utgången i bokhandeln. I St. T. söndagen den 10 febr. 1957 har Jan Kuylenstierna skrivit en översikt av en del av hennes liv till nutiden på grund av rättegången i Berlin. Den slutar: "I ett ruckel i Schwarzwald sitter den 56-åriga Anastasia och ruvar. Vem är hon? Är hon bara en enkel polsk piga — som det har tagit 37 år att avslöja? Hur kunde hon då få kronprinsessan Cecilie, storfurst Andreej, general Hoffman och en rad

De flygande tefatens gåta

Ha rymdfararna förmåga av immaterialisation eller andra egenskaper som ej vi besitta?

Under de två sista åren av det sista storkriget uppträdde vissa företeelser, som blevo mycket gåtfulla för ententens flygare och som även ingåvo fruktan och farhågor. I närheten av bombare och stundom i deras följe uppträdde stora lysande kulor, röda, men ofta förvandlande sin färg, och det mest mystiska var att de bäst det var försvunno såsom uppslukade av luften. Piloterna trodde att det var "nazis", som hade uppfunnit något hemligt vapen, men snart funno de att dessa lysande kulor voro ofarliga. Man tänkte då att företeelserna voro ett påhitt, som skulle ha psykisk verkan; men när piloterna inrapporterade om dessa iakttagelser, tydde högkvarternas deras iakttagelser som hallucinationer på grund av påfrestningarna under bombningen. Snart vågade piloterna inte omtala vad de iakttagit för att inte bli ansedda som sinnesrubade. Efteråt kan det emellertid fastslås att dessa iakttagelser gjordes i stor mängd. Stundom hade de lysande föremålen uppträtt i stort antal. — För övrigt ha dessa iakttagelser gjorts i nästan alla trakter av jorden.

Under de senare åren ha flera böcker utgivits, som behandlar problemet om iakttagelserna av dessa s. k. "flygande tefat" (eller "säs-koppar", vilka de mest likna enligt såväl beskrivningar som fotografier av dem).

Iakttagelser av dessa mystiska rymdfare är för övrigt intet nytt. De ha iakttagits ända sedan forn-tiden och blivit tydda såsom jättec-ken och oförklarliga himmelsfenomen. Endast okunnigheten kan betvivla deras förekomst. Då myndigheter, såsom skett särskilt inom det amerikanska flyget, söka att bortförklara dem, så har detta endast psykiska orsaker. Understundom har man dock på samma gång funnit sig föranlåten att lägga på hemligheten, varom ett par böcker från det amerikanska flyget bära vittne. Det är också särskilt över Amerika,

andra, vad man kan tycka initierade personer att tro på legenden om storfurstinnan Anastasia?"

Som vi höra av dessa slutord har hon blivit dömd att vara dottern till en lantarbetare i Polen och sinnessjuk, och domen grundade sig mest på öronformen enligt vittnen, som förut ha ansetts förväxla Anastasia med hennes syster Olga. Det är inte alltid säkert att domstolsutslag står sig inför en högre rätt. Det finns en gammal erfarenhet, som tagit sig uttryck i en sats, som blivit till ett ordspråk: "Högsta rätt är högsta orätt." Vi skola i nästa nummer återgiva bilderna av två huvuden för ett psykologiskt studium, så får publiken också bli domare i saken var och en efter sitt förstånd.

(Forts.)
V. V.

som rymdfararna ha iakttagits och framförallt i deras militärcentra. Även i de hemliga länderna ha de uppträtt, men i huru stort antal är inte känt.

I nr 3 år 1955 har jag skrivit om dessa företeelser under rubriken "Rymdskepp" och uppställt frågan: "Ha dessa varelser förmåga av immaterialisation eller några andra psykiska egenskaper, som ej vi besitta?" För min del har jag alltid ansett att rymdfarande kan ej ske utan förmåga av någon slags immaterialisation. Nu har jag mött denna uppfattning även hos en engelsk författare i ett större verk "Flying Saucers from the Moon" av H. T. Wilkins, Peter Owen, London, 320 sid. Denne erinrar om, att H. G. Wells i sin bok om kriget mellan världarna förutsätter att dessa varelser, som landade här på jorden, kommo i osynlig form. Med avsen- de på de varelser, om vilka det nu är fråga, finner författaren efter undersökning av allt det material han kunnat samla, även genom förbindelse med initierade personer, att av vad slag än dessa rymdflygare må vara och varifrån de än må komma, så kunna de kontrollera några av oss okända elektromagnetiska strålar av utomordentlig kraft eller av kosmisk typ. Och det tycks vara sådana, som förmå att göra en stor maskin osynlig i ett ögonblick. Varelserna själva synas vara varelser av någon annan typ än vi jordevarelser och som leva i ett kosmos med helt andra vågfrekvenser än de som tillhöra vår egen jord. Vem kan säga något bestämt därom?

Det kommer troligen att dröja länge, innan våra efterkommande bli rymdflygare.

V. V.

EN SANNDROM

Jag har själv haft en dröm, som var ett förebud till det, som inträffade frampå dagen efter drömmen.

Det varc i juni månad för tre år sedan. Jag drömde att jag klämde en nagel på ett av mina fingrar. Ja, det var så pass, att jag skrek till i sömnen — och vaknade. För min man berättade jag genast drömmen

Då min man senare skulle gå till sitt arbete, skulle han stänga ett fönster. Han tyckte det blåste korsdrag; det var en varm dag. Just som fönstret skulle igen, fick han ett finger emellan. Det blev något klämt. Han skämtade med mig i brådskan, att jag ej skulle drömma sådana drömmar, för det gjorde verkligen ont.

Jag tänkte ej vidare på drömmen. — På förmiddagen satt jag vid symaskinen ett tag. Så reste jag mig upp för att hämta något, jag tror en sax, tänkte på något annat och glömde just bort vad jag skulle

Forts å sid. 3, spalt 4.

samhet till följd av underhavstilldragelser, under det att samtidigt jättestora vågor utvecklade sig genom de uppstigande elektronsvärmarnas våldsamhet. Genom dessa kombinerade verkningar försvann inom några minuter en blomstrande ö med tre städer och 50 byar i havets böljor.

Liknande katastrofer, om också i förminskad form, ha vi upplevt tillräckligt av under de sista årtiondena, så att människorna väl måste komma till medvetande om att sådana händelser påtagligt alltid åtfölja solfläckar. Men vi ha upplevat icke blott att öar försvunnit utan även att nya kuststräckor och öar uppstigit. Tydligt nog har detta skett med Krakatauön själv, som upprepade gånger under de senare åren dykt upp och ånyo försvunnit.

Av Platons verk veta vi, att med all sannolikhet en sagolik, rikt befolkad ögrupp låg mellan kap Hatteras, Bermuda, Azorerna och Madeira till Gibraltar i Atlantiska Oceanen mellan Amerika och Europa, vilken han beskriver som belägen på andra sidan Herkules stoder. Han berättar att denna kontinent på en enda dag försvunnit i havet. Detta landområde var det i hela den vetenskapliga litteraturen kända Atlantis. Denna var utan tvivel en av vulkaner uppfylld ö i likhet med ön Krakatau och måste vid de väldiga förskjutningar, som vid vulkanutbrott uppträda i jordens inre i förening med havsvulkaner, sjunka i havet, emedan stjärnkongstellationen och dess fysikaliska utlösning just för denna del av kontinenterna var mest ogynnsam. Undersökning av beskaffenheten av det atlantiska havets botten har bestyrkt att havsbotten, där man förmodar Atlantis undergång, utmärkes av starkt vulkanisk beskaffenhet. Likaväl som denna kontinent på sin tid måste försvinna, lika möjligt är det att under andra kosmiska påverkningar den åter kan stiga upp. Ja, astrologerna tro t. o. m. att den tid är ej långt avlägsen, då återuppstigandet av Atlantis skall äga rum. Meddelanden, som komma från Amerika, berätta, att med den sista katastrofen öar ha stigit upp ur havet, som kanske äro förebud till Atlantis uppstigande. Denna möjlighet är icke utesluten, då vi nämligen gå emot väldiga kosmiska och jordiska omgestaltningar, som framkomma, emedan solen långsamt går in i vårpunkten i djurkretsen Vattumannen och föregående erfarenheter visa att efter varje 2.000-de år vid solens övergång från ett djurkretstecken till ett annat väldiga naturomstörtningar försiggå.

Redaktör och ansvarig utgivare
HARRY BLOM

Adr. Box 634 — Stockholm 1
Tel.. 67 14 94. Postgiro 5 29 99.

Pren.pris 2 kronor

Utkommer med 6 nummer 1957
Upplaga: 20.000 ex.

N:r 2 — 1957

HUNDAR SOM TALA

En tankeställare om djurens
själsliv.

Vi ha talat om djurens själsliv och även erinrat om huru de på olika sätt kunna ge uttryck för sitt själsliv. Vi skola nu särskilt berätta om några hundars märkliga förmågor efter en förut omnämnd skrift "Rolf och hans ättlingar" (Nordiska Samfundet, 60 öre, Restadsv. 15, Bromma). Om dessa hundar skrevs mycket i den utländska pressen. Efter denna gjorde L. E. Björkman en sammanställning i denna lilla broschyr. (1920).

Rolf var av Aireletherrier-ras. Efter en del äventyr kom han till fru Paula Moekel, hustru till advokaten dr Moekel i Mannheim. Fru M. undervisade själv sina barn, varvid Rolf var närvarande. Då en liten flicka inte kunde svara på räknefrågor, vände sig fru M. till den uppmärksamme Rolf och frågade: "Kanske du Rolf kan svara: hur mycket är 2 gånger 2?" Efter någon tvekan slog Rolf fyra slag med tassens på fru Ms arm. Hur stor blev icke förvåningen, men fru M. frågade vidare: "Kan du säga hur mycket 5 plus 5 är?" Rolf slog tio slag med tassens. Samma dags afton fortsattes försöken, varvid hunden visade sig kunna lösa enkla räkneproblem i både addition, subtraktion och multiplikation.

Sedermera fortsattes undervisningen av hunden. Man hade satt upp ett bokstavsystem, enligt vilket han stavade med slag av tassens. Vid stavningen hoppade han gärna över vokallerna och använde gärna de mjuka konsonanterna i st. f. de hårda. Det blev således inte bara fråga om räkning utan han fick frågor på alla handa områden och visade en alldeles förvånande omdömesförmåga och uppmärksamhet, varför en av iakttagarna, prof. Kraemer yttrade, att det var mindre räkneexemplen, som trädde i förgrunden, än snarare uttrycken av tankar i alldeles riktiga små satser. Hur starkt hans räknesinne var utvecklat framgår emellertid därav att han, då en besökande frågade honom, om han kunde säga vad kvadratroten ur 25 var, gav svaret 5, och då han ytterligare tillfrågades om kvadratroten ur 64, så svarade han 8. Det hade han lärt sig genom att deltaga i barnens undervisning.

I huset fanns också en katt Daisy. Med denna stod han på god fot, men andra katter kunde han inte fördrå. Då han tillfrågades, varför hundar inte kunde fördrå katter, så svarade han, översatt till svenska: "Lol (så kallade han sig själv) känner alltid vrede, när (han) ser katter, kanske för klornas skull. Lol håller av söta Daisy, som inte klöser Lol, men andra hundar, som inte känner henne."

Vid ett tillfälle förevisades en bild, föreställande en fågel på en gren på sådant sätt att fru M. inte ser bilden eller vet, vad den föreställer. Därpå läggdes papperet med bilden nedåt.

Fru M. frågar: Vad såg du?

Rolf: Fågel, gren, blå fans, rött bröst, huvud.

Svaret överensstämde med bilden. Ordet "Fans" betyder svans. Hunden

Hypnotiska hallucinationer

Några tankar kring en bok som handlar om en person som under hypnos
fördes tillbaka till "ett föregående liv".

Förutsättningarna att använda sig av elektriciteten ha funnits sen urtiden, men människorna ha inte vetat att begagna sig därav förrän under de sista århundradena. Så ha också de hypnotiska möjligheterna funnits, men någon systematisk användning av hypnosen ha människorna inte förstått förrän i början av 1800-talet, då Mesmer upptäckte densamma. Om Mesmer ha vi en avhandling i "Seklet" nr 1 1955. Denne använde hypnotismen mest för att därmed behandla sjuka. Sedermera har den kommit till användning i olika sammanhang. Den har gett oss många inblickar i människans själsliv.

Vi skola här till börja med omnämna en användning som den erhöill omkring mitten av förra århundradet. Såsom jag närmare redogjort för i boken "Frenologisk Psykologi" kom mesmerismen, d. v. s. hypnotismen, då nyss upptäckt, att lämna oberäknade bevis för riktigheten av Galls frenologi. Läsaren kanske förvånad frågar: Är frenologien verkligen bevisad? — Ja, på mångfaldigt sätt. — Men den förnekas ju! Hur kan då det vara möjligt? — Jo, det beror därpå att vetenskapen är ensidig och fördomsfull och därför vägrar att undersöka en sak som har kommit i vanrykte. Och den som åstadkommit vanryktet är vetenskapen själv. Det finns nog många som känner till dess riktighet, men de törs inte och vill inte framträda med beaktelsen. Hjältar i det civila livet, isynnerhet bland de "akademiskt bildade", äro ganska enastående exemplar. Det bör först vara en klunga, innan de

hade hört de små barnen, som ej kunde tala rent, säga "fans" i stället för svans.

Rolf hade hört mycket talas om Kralls hästar i Elberfeld och intresserade sig mycket för dem och deras husbonde, som även besökte Rolf. Krall skickade hunden en bilderbok, däri en djurskola är avbildad. Med denna bok följde ett brev, som var skrivet enligt Rolfs eget sätt att skriva.

Rolf läste brevet uppmärksamt, betraktade boken och svarade på sitt sätt att tala, d. v. s. genom slag med tassens: "Käre! Bok gör Lol nöje, Daisy måste se. Djur lär gärna, bokmakaren ljuger (i boken framställdes nämligen djuren som dåliga att lära). Nog med herrar varit här. Kristusbarnet kommer. Mutter hämtar det. Hästar också ha träd. Många kyssar. Din Lol." — Lol ville således att även hästarna skulle få julgran och fira jul liksom Lol var van i den familj han tillhörde.

Detta var nu ett litet utdrag ur den talande hundens prestationer. Kanske det ger oss något att tänka på?

våga något. Men i det fallet lysa många tuppkammar röda.

Nu ha vi emellertid även ett annat område, där hypnotismen har framför sig ett stort fält för fortsatt forskning, I Lindsay Johnsons bok "Det stora problemet" finna vi några av de första försöken att föra det mänskliga psyket tillbaka bakom födelsen. Den som gjorde de mest omfattande undersökningar på området var emellertid vår landsman John Björkhem, vars redogörelse vi finna i hans gradualavhandling "De hypnotiska hallucinationerna".

Ifrågavarande forskningsområde här under de senaste åren beträffs av andra experimentatorer, särskilt i Amerika. En av dessa har företagit sig att undersöka problemet genom att låta samma person överföras till det förgångna upprepade gånger. Vid ett sådant försök har den hypnotiserade alltså återkommit till samma tillvaro som förut, samma platser, samma minnen av personer och händelser, men i olika situationer. Nu är ju den stora frågan, huruvida dessa upplevelser utgöra minnen från föregående liv, eller huru företeelsen skall förklaras.

Jag har nu genomläst ett verk av en experimentator som företagit sig att kontrollera den hypnotiserade personens uppgifter och en mängd av dessa ha kunnat bestyrkas. Fallet var följande. En fru i Amerika gick under hypnosen tillbaka i tiden före sin födelse och uppgav därvid, att hon levat i Irland från 1798 till 1864, då hon dog genom ett fall i en trappa. Att närmare ingå på detaljer bleve för vidlyftigt, men vi uppställa frågan: Vilka möjligheter finnas för att söka få förklaring av ifrågavarande fall? Hypnotisören har förelagt olika personer att söka finna en förklaring. Någon har menat att hon kunde ha läst någon bok från Irland med uppgifter därifrån; men detta försök har visat sig vara omöjligt. Efteråt har setts i en svensk tidning, att hon skulle ha släktingar i Irland och genom dessa kunnat få uppgifter därifrån. Här måste man fråga: Varför fann inte hypnotisören den saken, då han sökte efter förklaringar? Uppgiften synes otrolig, men även om den skulle vara sann, så ger den inte förklaring på de många namnen, personerna, upplevelsorna. Det kunde tänkas att om hon hört berättelser från Irland, så kunde hon sedan ha fantiserat ihop både namn och händelser och årtal, men — i så fall hade inte fantasierna stämt med verkligheten, vilket de dock ha gjort så långt man kunnat följa dem. Vilken förklaring kan eljes tänkas? Vetenskapen söker att förklara sådana företeelser genom en hypotes om "ett universellt medvetandeshav", detsamma som teosofer-

na kalla för "de akasiska tideböckerna", med vilket en person särskilt under hypnosen skulle kunna komma i kontakt. Man kan ju också tänka sig, att personen kommit i kontakt med någon ande och således varit ett medium för denne. Slutligen få vi tänka oss möjligheten att den kvinna det här är fråga om levat här på jorden i ett föregående liv, och att hon under hypnosen erinrat sig detta.

Vetenskapen har ännu inte funnit något svar på dessa företeelser. Den är så svårlöst att den tronsatta vetenskapen går problemet förbi.

Den hypnotisör det här är fråga om har även låtit försökspersonen redogöra för sin tillvaro under mellantiderna för de två livsformerna, vilket kan tyckas innebära en viss fara. Det kunde ju tänkas, som hypnotisörer tycks ha fruktat, att den hypnotiserade bleve stannande där i detta tillstånd. Ifrågavarande person hade funnit mellantiden angenäm. — Vi stanna här vid denna korta resumé av boken. Skulle någon som läst boken vilja ha den vidare diskuterad, så se vi det gärna. Det rör sig här om ett ännu dunkelt och utforskat område av det mänskliga själslivet. Hur långt man kan erhålla klarhet och visshet i dessa fenomen är ännu ovist. De som forskat på området vilja ej gärna uttala några bestämda slutsatser, vilket delvis har sin förklaring däri att var företeelse kan ha sin subjektiva förklaring.

("Sökande i det fördolda", Saxon Lindströms förlag, 14 kr. 311 sid.).

P. S. Sedan ovanstående skrevs har jag funnit i "Året Runt", nr 3 1956 en artikel från amerikanska, snligt vilken det som kommit fram genom hypnosen skulle vara barndomsminnen, då kvinnan lekt med barn från Irland. Därigenom tycks en del bli förklarad, men det psykiska problemet har ej därigenom förlorat sin mystik, om också i en mer eller mindre förändrad form. Hur kunde den hypnotiserade fantisera ihop en hel levnadshistoria med angivande av årtal och mycket annat? Den ifrågavarande artikeln har titeln "Det var ingen själavandring". Nej, det lär ingen alls sätta ifråga, som vet vad som menas med själavandring. Frågan är: var det frågan om ett minne från föregående liv, d. v. s. huruvida det var reinkarnation, återfödelse. Kunna de hypnotiska hallucinationerna besvara den frågan med ja i vissa fall? Fallet "Bridey Murphy" är ej ännu nöjaktigt avklarat, så långt man kan se av artikeln i "Året Runt".

EN SANNDROM.

Forts. fr. sid. 2.

hämta. Då stod jag en stund med handen på dörrposten. Men det skulle jag ej gjort för i samma stund blåste dörren till, och jag fick mitt finger emellan. Det var så pass, att nageln gick bort, och jag fick gå hela sommaren med en tuta på fingret. Det var ju ej så trevligt. Men nageln växte till och blev fin igen.

X

Utforskade ämnen hot mot människans framtid

Nu har man äntligen funnit att kemikalier kunna förändra arvsanlagen.

Ovanstående rubrik är hämtad ur St.-T. den 15 febr. 1957. I en längre artikel får man där upplysning om att svenska forskare gjort alarmerande rön, att kemikalier kunna försämra arvsanlagen.

Det var en vacker början, om också inskränkt till ett snävt område. Vi hoppas att vetenskapen kommer att fortsätta att slå larm på trummorna, så att det hörs ända in i fabriken och affärsvärlden, ja, ända upp till dem, som sitta i rikets styrhytt. Vi ha i "Seklet" berört frågan mer än en gång och vi ämnar att komma åter så långt utrymmet räcker med allt som berör vårt folks möjlighet att fortleva i framtiden. Det släkte, som lever nu, bör inte tanköst lämna efter sig en avkomma. Det bör även tänka på avkommans hälsomöjligheter och försörjningsmöjligheter. att vetenskapen sent omsider ger "allarmerande" budskap är säkerligen ett tecken till att det redan gått långt mot framtida faror.

Vid detta budskap står man dock i förundan över två saker: Dels att inte vetenskapen slagit larm förr än nu, dels att den inte brytt sig om vad vi kättare haft att säga under rätt lång tid. Jag för min del har under flera årtionden med de resurser jag haft sökt att rikta uppmärksamheten därpå. För snart 50 år sen började jag med att påvisa att vaccinationen var en svårt degenererande faktor. Sedan har jag i olika sammanhang sökt rikta uppmärksamheten på att ärftlighetsläran har gått en falsk väg. Den har lärt att arvsfaktorerna äro fasta och kunna ej förändras. Sent omsider har en aning om att den läran var inte alldeles sann fått insteg. Mutationer kunna ske i vissa fall genom förgiftningar. Och nu kommer såsom en storskräll att två svenska forskare genom försök främst med växter funnit att vissa kemiska ämnen kunna åstadkomma förändringar i arvsanlagen, och detta betyder i nästan hundra procent försämring.

Och detta har man inte vetat förut på vetenskapligt håll! Men på andra håll har man vetat det. Jag torde här helst få hänvisa till något, som jag skrev för 17 år sen. I boken "Intelligensmätningar och Tidspejlingar" har jag en avdelning "Urvalskampen". Under följande rubriker behandlas saken: Människans särställning. Degenerationens historia. Ärftlighetslagarna. Jag återger ett par avsnitt:

"Vi rutscha nedåt. Är det sant? När jag sökt väcka uppmärksamheten på, att det finns djupt ingripande degenerationsorsaker, som det gäller att utforska, så har mer än en auktoritet uppträtt och svarat ungefär så här: "Att tala om degeneration är rent nonsens, ren galenskap — kroppslängd och livslängd ha ju oupphörligen ökat un-

der sista århundradet." Vid det svaret har jag undrat varför auktoriteten är så rädd att se in i saken. Är han spökrädd? Fruktar han för "lik som tittar"? Vad sägs om t. ex. följande? Kräften har i den civiliserade världen tredubblats under 50 år. Vansinne och självmord likaså. Med samma utveckling skola om ett par hundra år nästan alla människor bli vansinniga eller dö av självmord. Tandrotan har under 100 år utvecklats sig mer än förut under 1.000 år. Etc." — "Barnförädlamning anses av Levaditi som en "kultursjukdom", d. v. s. degenerationsjukdom."

"Några citat ur Rashygienens biologiska grundvalar" av Siemens (Gleerups förlag) ge enkla och lättfattliga drag av densamma "Den verkliga orsaken till varje arts degeneration och varje folks undergång är i själva verket urvalets uteblivande." — Då egenskaper icke nedärvas, kan sålunda ingen allvarlig människa tala om nedärvning av förvärvade egenskaper. "Förvärvade egenskapers ärftlighet", som alljämt spelar en så stor roll i vissa världsskådningsystem, i de flesta icke-biologers politiska, särskilt socialpolitiska åsikter, är blott och bart ett uttryck för en sorglig oklarhet i de enklaste biologiska grundbegreppen." — Anlagsändrande faktorer äro oss så gott som alldeles obekanta."

"Nu vill jag inte närmare gå in på detaljer, redan därför att jag icke helt och hållet tror på riktigheten, jag tror nämligen att man inte utan vidare kan överflytta på människan, vad man tyckt sig finna genom experiment på djur och växter, arvplasman torde vara åtskilligt mer föränderlig än vetenskapen antar. Men en sak vill jag säga: De anlagsändrande faktorerna borde inte vara vetenskapen i så hög grad obekanta. Att spriten i högre grad använd kan förändra t. o. m. arvsfaktorerna (arvplasmat) likaså syfilis, det erkänner vetenskapen, men därmed är det också så gott som slut. Medgivandet får emellertid sina vidlyftiga konsekvenser — 'den som sagt A måste också säga B'. Vad som gäller spriten och syfilis, måste också gälla kaffe, tobak, té, opium, salicyl, china, atropin, kvicksilver, arsenik, svavel, bly, m. fl. artfrämmande förgiftningar och det i vissa fall mer än spriten, likaså måste det gälla självförgiftningar genom ohygieniskt levnadssätt, ävenledes i allmänhet kroniska sjukdomar (konstlade inympningar och ingrepp, som beröra blod- och cellivet kunna således ha de mest vittgående och oberäkneliga inverkningar). — Genom dylika orsaker måste ju även de degenererade släkterna ha fått sin arvsmassa. — A andra sidan bör väl även arvplasmat påverkas av ett renare levnadssätt. Men det kan

behövas 12 generationer att återhämta vad 3 à 4 ha förstört (mendela lagarna)."

Det är alltid intressant att se hur vetenskapen nu som under alla tider så småningom traskar efter "osakkunniga, monomaner, fanatiker, farliga, som borde inburras etc." Senast har jag skrivit flera artiklar om dessa saker i tidningen "Tänk!" (Arvika, Brunnsv. 1). Jag anför därav: "Men nu önska vi att vetenskapen och tidningspressen ska släppa lös kunskapen om hela förgiftningshistorien i nutidens jordbruk. Varför ska just vi "osakkunniga" nödgas kämpa in till synes hopplös strid, innan förgiftningarnas järnridå faller?"

V. V.

Ljuga fotografier eller talar Industria SAAB:s flygtekniske chef, Lars Brising, sanning?

Sv. Dagbl. 28 nov. har en artikel av ovannämnde Lars Brising ang. "de flygande tefaten", utgörande ett utdrag ur nämnda tidskrift. Där får man veta att "inte ett spår av bevis" finns för deras verklighet. De äro produkter av önsketänkande. De strida mot av oss kända naturlagar (andra tyckas inte finnas).

Men — finns det tillförlitliga fotografier, utgöra dessa bevis eller inte? Ett icke obetydligt antal fotografier finnas från olika trakter. För mig te dessa bilder sig så, att somliga äro alltför tydliga för att de skulle vara öökta, andra äro alltför otydliga för att förfalskare skulle ha utfört dem. Fotografier bevisa, även om vi inte förstå saken.

Av böcker i ämnet ville jag särskilt poängtera "Flying Saucers from the Moon" av prof. Harold T. Wilkins (Peter Owen, London).

V. V.

När djuren förmå sina barn att lyda, då borde även människan kunna lära sina ungar detsamma.

* * *

Så snart som djurens barn ha förmåga av självförsörjning, så upphöra föräldrarna med sitt understöd. Borde inte människorna handla lika med sina ungar!

* * *

Om staten övertog livförsäkringsbolagen, så skulle vi kunna få en allmän duktig tjänstpension för flera år. — "Än sänn då?" — Sänn ä då ingenting.

* * *

När oljan tar slut om 25 år eller nästa år, hur blir det då? — Äsch, kör ni! Snart kommer kometen!

* * *

Då oljan snart blir slut och inga skolbussar gå längre, vad skall man säga om det? — Fråga skolungarna.

* * *

Hur tänker skolöverstyrelsen etc. ordna det när oljan tar slut? — De tänker ingenting.

Nytt från Amerika

Det biodynamiska jordbruket erhåller i Amerika en stor plats i radion. Under de närmaste månaderna av år 1957 kommer en kvart varje vecka under månaderna februari, mars och april ges det biodynamiska jordbruket för att sprida ut sin förkunsel till millioner människor genom radio ifrån ett stort antal stationer. Jag undrar vad det skulle blåsa för vindar, innan vi få en kvart var vecka för att genom den svenska radion undervisa om det konstgödsselfria jordbruket? Vårt land står ju även på jordbruksområdet i en vetenskaplig särklass bakom en järnridå, dit inget slags "kvacksalveri" har rätt att titta in. Och som trogen väktare står radion.

Varpå beror det

Det är ett gott tecken, då människor börja att fråga. Då får inte allt löpa hur som helst på lösa boliner. Bilstölder, massuppträdanden av ungdom etc. har äntligen fått folk att börja fråga: Varpå beror det? Frågan har t. o. m. diskuterats i radio. Det var särskilt en passus jag fäste mig vid. En läkare förklarade att frågan om förhållandet mellan föräldrar och barn m. m. var ännu outredd, man behöver mycket mer vetenskaplig forskning, innan man kan finna någon lösning på frågorna. En kvinna passade då på att fråga, om man inte skulle göra något åt saken utan sitta och vänta tills vetenskapen fick den där saken färdig? — Tänk, så märkvärdigt, djärvt och förfluet, om föräldrar, lärare etc. skulle börja att tänka någonting själva och t. o. m. företaga sig någonting utan att förut fråga vetenskapen till råds och underlåta att vänta tills vetenskapen har saken klar! Men kanske vi skulle våga oss på att tänka med litet allmänt förnuft, ehuru vi inte ännu äro vetenskapligt testade. Vi försöka med följande.

Att ungdomar företar sig en mängd ohägn är ett uttryck för människonaturen. Så har det varit i alla tider. Naturen behöver följaktligen tämjars. Vem skall göra det? Föräldrar, lärare och samhället. Dessa tämjare måste då ha en norm att gå efter. Vår tid är normlös. Däri sitter felet. Det behövs ingen vetenskap för att förstå så allmängiltiga saker. Erkänn över hela linjen människans medfödda samvetsbegävring och religiösa natur, så behöver vi inte alls det vetenskapliga schäperiet, som grundar sig på Freuds m. fleras galenskaper. Den som önskar få en avgörande kännedom och bedömning av de freudska spekulationerna bör läsa "Vägen från Freud" av A. Salter, Natur och Kultur. 9:75 och varje normalt tänkande människa blir otvivelaktigt botad från den lömska människobedömning.

KRIGETS PSYKOLOGI

Samtal mellan "Fredsvän" och "Krigsfiende",

Krigsfiende: Ja, nu ha vi äntligen fått tillfälle att fortsätta med vårt förut avbrutna samtal, då du reste bort med tåget.

Fredsvän: Om du visste hur mycket jag ältat inom mig allt vad vi pratade om. Det är särskilt det där om krigets antinomi, som jag grubblat över. Jag har undrat hur du vill förklara för att inte säga försvara den saken.

Kr.: Att förklara saken må jag försöka, d. v. s. vad som menas därmed. Att försvara den tillhör inte mig personligen, det tillkommer andra. Men gå igenom mänsklighetens historia, vi kunna säga under de sista 3.000 åren, och du finner att krigshistorien är en genomgående stomme i densamma. Gå till Gamla testamentet och du möter hjälte-dater och krigssånger. Stommen i dess historia är krig, d. v. s. i stor skala. Men inte försvaras mordet i och för sig. Det skall vara någon idé därbakom. Det är idéer som verka. Vilka idéer? Det kan vara idéen att erövra, utvidga sitt eget välde, idéen att hämnas, idén att utrota konkurrenter, att försvara sitt land och folk, sin självständighet, sin religion, det kan vara viljan att hjälpa någon annan som är betryckt och hotad. Det finns krigssånger och berömmelser till alla dessa idéer i gamla minnesmärken och erkännanden ända fram till vår tid.

Fr.: Men numera har kriget kommit in i ett helt annat betraktelsesätt än förr. Det är väl ingen som nu vågar besjunga dess lov.

Kr.: Nej, visserligen inte. Dess romantik är försvunnen liksom romantiken i allmänhet. Man ser även kriget på ett mera realistiskt sätt. Man har fått nog av det. Och ändå svävar det över våra huvuden. Det är bara en sak, som återhåller det.

Fr.: Låt mig gissa vad du menar. Du menar kanske vätebomben.

Kr.: Rätt gissat. Det var väl inte heller svårt att gissa. Det finns väl ingen, som inte begriper, att om inte hotet av följderna vore allt för stort, så skulle kriget komma vilken dag som helst. Vad som utgör spänningen mellan folken det vet vi.

Fr.: Ja, det är väl motsatta idéer, och om jag rätt fattar dessa, så utgå dessa från mammons begärelser, begären efter makt och vinning. De ha ju varit orsaken till de flesta krig.

Kr.: Det må nu vara hur som helst med romantiken, den kan undvaras, men berömmelsen av kriget är inte bortblåst genom upplysningen i vår tid. Segraren har alltid sin ära. Han har ju räddat sig själv och hela världen från den ondskefulle fienden. Själv har han bara gjort en hjältebragd och är mänsklighetens välgörare. Den slagne fienden har inte ens rätt att tala och

försvara sig mot vilka beskyllningar som helst. Det är endast fienden som är mördare och krigsförbrytare. Själv bär man helgonglorian.

Fr.: Men det är väl ändå så att man genom krig hämmat enväldshärskare och förtryckare och räddat kulturer?

Kr.: Ja, se där ha vi antiomien. Hur har vi inte följt spartanerna vid Thermopylä och Themistokles vid Marathon! Hur bäva vi inte inför tanken att Carl Martell skulle ha lidit nederlag vid Poitiers, i vilket fall muhamedanerna farit fram över hela Frankrike o. s. v., man vet inte hur långt. Och hur följa vi inte Runebergs kämpar utan att räkna dem som mördare. Och vår Gustaf Adolf kalla vi hjältekonungen.

Fr.: Ja, nu förstår jag vad du kallar antinomien eller själv motsägelser. Men skulle det då vara omöjligt att upplösa själv motsägelser?

Kr.: Det ligger i människans vilja att följa fredens idé, men denna idé ligger inte i människans egen natur och kan inte bli förhärskande i världen i stort och inte heller enskilt utan en idé utifrån, som förändrar människans sinnelag.

Fr.: Jag förstår du menar att människorna måste mottaga kristendomens idé, men det ser inte mycket hoppfullt ut därmed. Kristendomens har under snart två tusen år inte kunnat hejda krig. Den har inte ens kunnat förhindra att den sista tidens krig blivit grymmare och rääre än kriget varit under flera hundra år. Den har inte kunnat hindra att själv brytas sönder i en mängd sekter, som föra krig mot varandra.

Krigsfienden: Har du någon annan idé, som är mäktigare att ingjuta god vilja, förnuft och osjälviskt handlande och som man således kan erbjuda folken?

Fredsvännen: Jag står tomhänt. Det torde väl ändå vara så att kristendomen är den främsta fredsrörelsen trots allt.

Krigsfienden: Vi äro tydligen i ett ganska förtvivlat tillstånd, då det gäller människovärlden i stort. Paulus såg det t. o. m. så mörkt att han utbrast: "Hela världen är i den ondes våld." Men vi måste dock vädja till människornas vilja att underordna sin vilja under Guds vilja, bedja om förbarmande och hjälp. Om människorna enskilt jämte folkens ledare gjorde det, så skulle de säkerligen trots all ofullkomlighet kunna bemästra krigsviljan. Och någon annan väg än denna finns sannerligen inte.

Fredsvännen: Vi måste tydligen fortsätta att bedja. Tillkomme ditt rike.

V. V.

Förutseende och förutsägelse

III

Parapsykologi betyder den psykologi, som ligger bredvid eller utanför det vardagliga själslivet. I och med det att ordet finns har man också erkänt att ett sådant själsliv finns.

Av parapsykologiens olika yttningar är det särskilt tvenne, som ha stort intresse och av väsentlig betydelse, nämligen **psykometrien**, d. v. s. förmågan att på den inre förnimmelsens väg relatera vad som tilldragit sig i förfluten tid, samt **förutseendet**, d. v. s. förmågan att på den inre förnimmelsens väg relatera vad som kommer att tilldraga sig i framtiden.

Att spana i framtiden och förut-säga skeendet har hos alla släkten tagit sig uttryck i längtan och försök att upptäcka det fördolda. Men vi måste medge att det ordet är vist som säger: "Den slöja, som för oss döljer framtiden, är vävd av barmhärtighetens hand."

Men det ligger även en barmhärtighet och vishet däri att framtiden någon gång och i visst sammanhang skymtar fram för människans inre blick, låt vara att det finns människor, som rysa inför denna verklighet och som därför söka förneka densamma. Den stämmer då inte på minsta sätt med det materialistiska åskådningssättet.

Försök att förneka förekomsten av förutseende ha naturligtvis förekommit, det må handla om sann-drömmar, sporadiska förutseenden av enskilda händelser eller förutsägelser i större sammanhang. Det vidlyftigaste försöket i den vägen torde vara en tysk bok, som utkom 1952, "Die grosse Weissagung, Geschichte der Prophezeiungen mit Texten und Deutungen vom Altertum bis zur Neuzeit" von Arthur Hübscher, Heinmerun Verlag, 1952.

Vi kunna ej gå in på alla de många exemplen på olika slag av "profetior". De äro alltför vidlyftiga. Det är också givet att en del av sådana förutsägelser äro alldeles värdelösa och utan karaktären av profetia. Men vi göra följande anmärkningar till denna vidlyftiga bok, som torde få stor betydelse i förnekelsen:

1. Vid en vetenskaplig behandling, som ju denna skrift menar sig vara, bör i första hand besvaras, **huruvida förutseende och förutsägelse i någon som helst form understundom förekommer.**

2. En profetia är ej att behandla som en historisk händelse, som något fullbordat, klart utformat utan såsom något, som skådas i ett dimmigt fjärran, där konturerna ej ha klarnat, men sambandet i skeendet förnimmes såsom både ansvarsbetonat och ödesbestämt, både inomvärldsligt och övervärldsligt, ett tidernas drama.

3. I den ifrågavarande boken finner man den mycket vetenskapligt vanliga metoden, att först ut-sätta ett bestämt mål, sedan göra utredningen med detta mål i sikte.

Här är tydligen målet att göra all profetia och all förutsägelse om intet. Huru mycket det kan lyckas, skola vi se i det följande.

I ett föregående nr samt i Män-niskokunskap och Materialismens övervinnande finns åtskilliga exempel. Vi skola här anförä ännu ett par för att i det följande upptaga Nostradamus förutsägelser och de bibliska profetiorna.

Bismark skrev ett brev till Kejsar Wilhelm den 18 december 1881 av följande innehåll: "Ers Maj:ts meddelande (av en sanndröm) inger mig mod att berätta en dröm, som jag hade om våren 1863 under de svåraste dagarna för konflikterna, ur vilka intet mänskligt öga såg någon möjlig utväg. Jag drömde och jag berättade det genast följande morgon för min hustru och andra vittnen, att jag red på en smal alpväg, till höger en avgrund, till vänster klippor, vägen blev allt smalare, så att hästen vägrade att gå framåt och att gå framåt eller sitta av var omöjliga rum till. Då slog jag med ridspöet i min vänstra hand och anropade Gud. Ridspöet blev oändligt långt, klippväggen sjönk undan såsom en kuliss och öppnade en bred väg med utsikt över kullar och skogsland såsom Böhmen, preussiska trupper med fanor, och ännu i drömmen hyste jag inom mig tanken huru jag snabbt skulle kunna meddela Ers Majt det-samma. Denna dröm har blivit uppfylld och jag uppvaknade stärkt och glad genom densamma."

Då vi nu tala om förutsägelser angående kända historiska personligheter, må vi anförä ett egendomligt fall, där ingen bemärkt profet har talat och ingen sanndröm ligger bakom utan en spåkvinna i form av en zigenerska. Någon gång kan även en sådan spådom vara sann, vilket nämnda spådom måste vara. Det gäller ingen mindre än den äldre kejsar Wilhelm i hans ungdom. År 1849 hade denne frågat en zigenerska om hon kunde säga något om hans framtid. Denna förklarade att han skulle bli tysk kejsare och att detta skulle ske den 18 januari 1871, att han skulle bli 91 år och dö den 9 mars 1888. Den 18 oktober 1913 skulle en av hans efterkommande vara omgiven av en mängd furstar, men dessa skola ej vara hans vänner utan ett år därefter vara dennes mest förbittrade fiender och frantaga denne allt vad de förut hade uppnått (den 18 okt. voro också en mängd furstar samlade i Leipzig omkring Wilhelm II.) Kriget skulle vara till 9 nov. 1918, men i själva verket till 1921. Så långt var denna förutsägelse ända in i detaljer riktigt. Däremot synes en av hennes förutsägelser ej ha inträffat, nämligen att det preussiska riket skulle återuppstå den 19 mars 1927. Att någonting skedde vid denna tid, som skulle kunna ange en ny styresman eller ny författning, känner jag icke till. Det brukar ju vara så att även i de klaraste förutsägelser blir det en eller annan punkt, som ej får sin fullbordan, åtminstone till synes.

(Forts.)

DETEKTORN

Ett aprilskämt med framtidssyn.

Ett aprilskämt mer än vanligt färgstarkt hade Aftbl. 1955. Det handlade om en "detektor", d. v. s. en uppdagare av hemligheter, och de hemligheter, som här uppdagades, var, vem som författat den eller den skriften. I detta fall skulle detektorn ha uppdragat att C. D. af Wirsén skulle ha skrivit en del av Strindbergs dramer. Den senare skulle ha kommit över dem och helt enkelt anekterat dem. I det sista låg själva pudeln kärna, då som bekant Wirsén var förgrymmad på Strindbergs dramatik och nedsablade den i kritiken.

Nu var ju denna detektor en uppfin- ning i någon tidningskåsörs fan- tasi. Och likväl är detektorn inte bara en överklig framtidsdröm. Den finns i olika former inom olika om- råden. För några år sen kunde jag med anledning av en tidningsnotis skriva: "Då man nu tycks kunna uppvisa strålningen genom en robot, så torde vetenskapen snart erkänna densamma, sedan man under långa tider förnekat dess existens, så länge den endast kunde uppvisas ge- nom människan. En robot är ju all- tid för mer."

En läkare Glazewski skulle ha uppfunnit en apparat som kan stäl- la diagnos på sjukdomar genom att registrera variatioer i strålningen från människokroppen, ävensom att fastställa barns kön. Glazewski om- talar också att en fransk veten- skapsman har konstruerat en lik- nande apparat, med vilken han kan skilja på vigvatten, d. v. s. av män- niska välsignat vatten, och vanligt vattenledningsvatten. Även förut ha andra såsom Korschelt och Rych- nowsky framställt liknande elektro- magnetiska apparater.

Alla dessa prov ha emelltrid fun- nits under aldrig så långa tider, då nämligen människan själv är en dylik apparat. Det finns människor så känsliga, att de göra dyika iaktta- gelser utan några verktyg alls, en- dast genom att föra fingrarna utef- ter människokroppen t. ex. känna de varest nervbanorna ej fungera normalt. Med tillhjälp av pendeln kunna också dyika undersökningar göras. Om man håller pendeln i hö- ger hand och för den vänstra efter nervbanorna, så stannar pendeln, där funktionen är rubbad. — En lä- kare Abrams i Kalifornien hade en detektor, en elektrisk apparat, som genom undersökning av strålningen från ryggraden kunde fastställa hälsotillståndet. — En ingenjör Kjell- ström i Göteborg undersökte nerv- banorna på elektronisk väg enligt frenologiska grundsatser och botade genom strålning.

Allt detta har dock synts vara alltför immateriellt för att det skul- le vinna intresse inför vår tids ve- tenskap, speciellt inte inför den vis-

dom, som regerar i vårt land. Ej heller skulle vår så vidsynta tidnings- press kunnat ägna dessa livets funk- tioner något intresse mer än någon telegrafisk notis från utlandet. Des- sa mystiska saker ha blivit så näs- tan totalt förbigångna att de ha inte ens blivit förhånade i radio.

I St.-T. den 13 mars 1952 lästes följande notis: "Danske forskaren dr Phil. Bak har konstruerat ett s. k. mikrovågsspektroskop, med vil- ket man kan urskilja partiklar på ned till 0,00000001 (ett hundramil- jondels) gram. Etc." Dessa ting äro närmare behandlade i boken "Den eteriska strålningen." Där redogöres också för huru en engelsk läkare Boyd medels en elektronisk apparat fick utslag på 10,000 dec.-potensen homeopatmedicin.

Det finns personer, som genom strålningen komma i kontakt med flydda tider och händelser, således en slags psykometriska detektorer. Men de äro inga robotar. Och hu- ru skulle man kunna erkänna de- ras förmåga, då man inte ens vill erkänna robotarna.

Och så ha vi en annan robot, nämligen pendeln. Det är en mycket enkel sak i människans hand, men den kan ha upptäckarförmågor. Med anledning av aprilskämtet, fö- retog jag en undersökning av Strindbergs diktning. Den blev mer intressant än jag hade tänkt. Det visade sig att Strindbergs psyke var ytterst labilt och påverkbart. Han levde sig in i de personer som han lät uppträda till den grad att det blev olika personer enligt "de- tektorn" (pendeln). Och detta ända därhän, att kvinnlig person kunde få kvinlig typ. Och Strindberg själv låg ju också på gränsen till det kvinnliga, så det var endast en liten rubbning på frekvensen för att få den att helt slå över, "när Strind- berg hatade kvinnan så var det ett hat mot det kvinnliga i hans eget väsen", säger en Strindbergstolkare. — vad som blev summan av dessa drag hos Strindberg är, att han var i hög grad medial. Därav förklaras mycket i hans väsen och hans upp- trädande. Han hade ju också en vidlyftig rassammansättning av nordisk-finne-lapp.

Vad förhållandet mellan Strind- berg och Wirsén beträffar, så voro de båda av naturen icke så olika som det kan tyckas. Wirséns kritik av Strindberg kan snarast tolkas så att Wirsén klandrade Strindberg för att ha missbrukat de möjlighe- ter han haft för högre och ädlare syften. Grundtypen mellan de båda är dock olika, så tillvida att Wir- séns är 3 enligt mitt schema, men med lätt övergång till 2, Strindbergs är C med övergång lättast till 2, men under visst inflytande även till 3, en egendomlig typ.

DÖDAHAVSRULLARNA

Det är numera genom pressen all- mänt känt att man i södra delen av Palestina funnit ett antal skrif- ter, svåra att tolka och delvis illa medfarna, men deras härstamning är tämligen säkert förklarad. I des- sa trakter bodde under åtminstone ett eller annat århundrade före Kristus en judisk sekt, de s. k. es- séerna. Dessa äro ganska ingående beskrivna av de judiska skriftstäl- larna Josephus och Filo. Vad man hittills kunnat få fram ur de ny- funna skrifterna bekräftar dessas utsagor. Man har funnit profetiska böcker ur G. T., men även Mose böcker, ehuru dessa blevo delvis förkastade av esséerna. Dessa es- séer utgjorde en munkorden med särdeles stränga levnadsregler. De- ras samlingspunkt var ett kloster, en profetskola. Varifrån denna led- de sitt ursprung är ej klarlagt, men man känner till att farao Achnaton anlade någon profetskola i Palesti- na, redan tusen år före profeten Essaias tid. Med profeten Essaias tycks denna orden ha något sam- band t. o. m. namnet kan tyda där- på. Man har även funnit fragment och en hel bok av profeten Essaias vilket tyder på att denne haft ett centralt rum inom samfundet. Denne intar ju också en särställning i G. T. Vad som bär profetens namn ut- göres emellertid av minst två hop- fogade skrifter. Gång på gång fram- föres i denna bok framtida dom och frälsning, varvid en Herrens tjänare är den centrala gestalten. Nu har man bland de nyfunna bö- kerna funnit en som talar om den rättfärdige och lidande fursten samt en del annat som passar in på N. T. och därav gjort slutsatser om att Jesus hos esséerna hämtat innehåll i sin förkunnelse och således även själv tillhört esséerna o. s. v. Nå- gra dylika slutsatser ha dock åtmins- tone ej av vad som hittills fram- kommit någon saklig grund. Vad den rättfärdige och lidande fursten beträffar, så är det just detsamma som Essaias förkunnar. Här se vi således Essaias stora betydelse för esséerna. Att Jesus anslöt sig till G. T. är inget nytt. Vi finna oupp- hörligen yttranden från G. T. så- som utgångspunkter för hans för- kunnelse och hänvisningar till fram- för allt Essaias, t. ex. Es. 61, som är text på första sönd. i advent, 3 ärg.: "Herrens Ande är över mig, ty han har smört mig. Han har sänt mig till att förkunna glädjens bud- skap för de fattiga etc." — Och han sade till dem: "I dag är detta skriftens ord fullbordat inför edra öron."

Vad man hittills funnit i döda- havsrullarna är således intet väsent- ligt nytt utan bekräftelse av sen gammalt kända saker. Och även det har sin betydelse. Bland redan för- ut kända böcker utom dem som in- neslutas i G. T. ha vi "Hermes Tris- megista", som tydligen tillhör den

tankekrets som Jesus anslöt sig till. Jesus gav redan kända tankar de- ras världsomfattande kraft, satte in dem i nya sammanhang, anslöt dem till sin person, varigenom de inför- des i en annan livssvär, från lagen till evangelium. Sålunda ansluter sig det Nya Testamentets förkunnelse till G. T., men icke på ett slaviskt sätt, tvärtom på ett högre plan; "Det gamla är förgånget, allt är vordet nytt." Liksom Jesus lyfte upp de ljus, som lyste i G. T.'s dun- kel och flyttade dem in på N. T.'s altare, så har också kyrkan sökt att förvandla det Gamlas betydelse, men kanske lika ofta eller oftare ha åtminstone vissa kyrkoformer väsentligen stått kvar på det Gam- las primitiva och falska lagväsande, varigenom man fått en blandreligi- on, sammansatt man kan säga av en tredjedel judendom, en tredjedel hedendom och en tredjedel kristen- dom. Och däremellan ha sekter upp- trätt, som gått tillbaka till det Gamlas bokstav och sålunda ha så kuriösa företeelser som "Jehovas Vittnen" kunnat uppstå, där själva namnet anger var det religiösa hem- met är.

Att Jesus kände till esséerna kan ej betvivlas, men att han skulle va- ra lärjunge hos dem och tillhört deras orden är orimligt. I så fall skulle han ha varit en avfälling ef- tersom hans lära och liv i de vä- sentligaste avseenden gingo stick i stäv mot esséernas (se t. ex. "Kris- tendomens Forntid — Nutid — Framtid", sid. 45—46). — Många hoppas tydligen att man genom des- sa skrifter skall finna skäl, som borttaga det speciellt gudomliga i kristendomens förkunnelse genom att betaga Jesu ord deras speciella betydelse. Så t. ex. har "Hemmets Journal" nr 3 1957 en artikel med rubrik "Kristendom före Jesus". Där skrives t. ex. följande: "Genom skriftrullarna från Döda Havet har ett överraskande ljus kastats över kristendomens tillkomst." — "I den kristna kyrkan kom de tankar, som redan formats av esséerna, att spe- la en central roll." Som förut sagts så har inget väsentligt nytt hittills framkommit utom vad som fanns i G. T. hos profeterna och vad man förut kände till om esséerna. Men det man kände har bekräftats och troligen komma följande undersök- ningar att närmare uppvisa, att en av de svåraste striderna inom den äldsta kyrkan hade samband med esséernas läror, då dessa tydligen hade samband med gnosticismen. Man skymtar sådana motsättningar redan i N. T., t. ex. i I Tim. 4:3 där sådana räknas som "villoandar", vilka "förbjuda äktenskap", vilket esséerna gjorde. Att under denna strid även ett och annat gott gick till spillo är otvivelaktigt. Det bru- kar så ske vid sådant som Paulus kallar "ordstrider".

V. V.

ÖRTAGUBBEN

har avlockat läkeörter deras hemliga krafter. Han vill lära oss använda dem för vår hälsas bästa.

Erfarenheter, som vise män gjort i gamla tider, har också örtagubben beskrivit.

Han lär oss även hur örterna ska insamlas, torkas, förvaras och tillredas.

Boken Örtagubbens 25 underbara läkeörter kan bli till oöverderlig nytta. 4—

* * *

RE-VIGÖR

blev strålände succé!

Dess underbart stärkande, aptitförbättrande och faktiskt "föryngrande" effekt har gjort Revigör berömt som

handelsns bästa, allsidigaste aminosyrareparat och samtidigt allsidigaste mångvitaminpreparat.

Fulltonigheten, de fysiologiska relationerna, kombinationen med peptider och småmängder mineraler, s. k. spårelement, de fettlösliga vitaminerna "lättsmält"-gjorda genom särskilt förfarande med lecitin, + stärkande och energigivande druvsocker, specialmalt och "faktorn H5" är förklaringen.

Revigör ökar leverns funktionsduglighet, hjälper levern bryta ned födas fettämnen, är medlet för ökande av blodvolymen, är analeptiskt verksamt, utrensande, ger ersättningsmaterial för cellförlitningen, är natrium-, koksalt- och kemikaliefritt.

Revigör rekommenderas varmt vid:

Alderdomssvaghet, senilitet, - trötthet, håglöshet, sömnlöshet, konvalescens, kraftnedsättning - vårtrötthet - profylax vid särskilt ansträngande arbete - överansträngning, fysisk eller psykisk - olika besvär hos äldre - vid pubertets-magerhet - dietkurer - tillstånd med förhöjt vitamin-aminosyra-behov såsom vid graviditet.

Obs! Revigör har alla de 18 essentiella aminosyror varav halten metionin är speciellt viktig, alla de 18 (15) viktiga vitaminerna, varav halten kolin särskilt har betydelse.

Revigörs sammansättning och avvägning av aminosyror är provad på med. avd. och vård- och ålderdomshemmet vid Sabbatsberg, Södertälje lasarett, Blackebergs sjukhus m. fl.

Revigör tonicum c:a 400 gr. (flytande tonicum är bäst) 10:50

Revigör-dragéer c:a 100 tabl. (Bekvämast, angenämast.) 5:25

För hälsan och — slanka linjen

TORRJÄST

(bryggerijäst)

Denna undergörande föda har befunnits innehålla 17 vitaminer, däribland hela B-familjen, sexton aminosyror och fjorton viktiga mineralämnen. Den innehåller 46 % äggviteämnen men saknar nästan alldeles socker, stärkelse och fettämnen. Dessutom innehåller den mest järn av alla födoämnen.

Torrjäst i pulver eller flingor kan tillsättas mjölk, vatten, tomatsaft, grapefruit och andra fruktsalter. Kan även ätas som smörgåspålägg.

Dr. Bradfords medicinska öl-jäst innehåller 65 IE B¹ vitamin pr gram.

Dr. Bradfords medicinalöl-jästgranulat pr pkt. 4:—

Dr. Ritters ädeljäst i fingor pr pkt. 2:75

Dr. Ritters ädeljäst i tabletter 80 st. 2:50

Apotekare Conradssons torrjäst i tabl. 150 st. 3:50

* * *

AKTA VITLÖKSDROPPAR

Sanhelios 333

är beteckningen på naturrena vitlökdroppar framställda av äkta vitlöksaft — utan kemikalier. Absolut luktfria! Den bästa doseringen torde vara 10 droppar varje morgon på fastande mage och 10 droppar varje kväll. Tagas i 1/4 glas vatten.

Stor flaska 5:—

* * *

VITLÖKSKAPSLAR

25 stycken		1:75
50 "		3:25
100 "		6:—
200 "		11:—

Vitlök är den starkast helbräddgörande vegetabil som finns. Intet födoämne rengör och desinficerar så som vitlök tänderna och munhålan, halsens och bronkernas slemhinnor, motverkar jäsning i mage och tarm, fördrivar inälvsmaskar och andra parasiter, desinficerar urinen, botar utslag och eksem, motverkar åderförkalkning och högt blodtryck och stimulerar alla körtlar till verksamhet.

* * *

Dr Ritter's

VETEDIET

även kallad modern SLANKHETSKUR

Dr Ritter's vetediet består av en blandning från hela vetekorn med fin struktur och yoghurtmjölkssyra vunen ur skummjolk och enligt ett specialförfarande bearbetad till en ytterst fin finga, som är färdig för kokning. Utom den upplösta och således lättsmälta stärkelsen inom sädeskornet finns däri även en del andra värdefulla ämnen ur vetekornet och yoghurt-skummjölken.

Slankhetskuren utan hungerkänsla

varunder ökat välbefinnande och bättre vigör gör sig märkbar. En 7-dagars kur är att rekommendera, särskilt vår och höst, för att tidvis uppnå välbehövlig utrensning. Paketets innehåll är avsett för 7 dagars bruk. Tillredningen är mycket enkel. Bruksanvisning medföljer.

Föryngrar - Lättar - Giver en god form - Skapar välbefinnande utan hungerkänsla

Standardförpackning 15:50
Extra stor pkt. 27:50

* * *

AKTA

YERBA-MATE

Yerba-Mate är ett hälsate av rang. Det kommer från östra Paraguay, södra Brasilien, Argentina m. fl. stater i Sydamerika och har använts sedan urminnes tider av folken där nere. Det har på senare år gjort sig känt både i Sverige och i utlandet för sina hälsobringande och underbara egenskaper och sin förmåga att tillföra kroppen kraft och energi, befördra matsmältningen, driva ut urinsyra ur kroppen och rena blodet. Det är mycket välgörande vid fall av reumatism, gikt och njurlidande, skadar inte hjärtat eller irriterar nerverna, orsakar ej sömnlöshet. Alla såväl sjuka som friska kunna med fördel dricka detta te i stället för kaffe. Det har en mild, behaglig smak.

Pr paket om 250 gram 3:20

* * *

Naturens eget livselexir

FO-TI-TIENG

Under det att medeltidens alkemister bäst höllo på med sina försök att framställa ett livselexir, som skulle göra dem odödlig, föddes år 1677 i Nord Kina upptäckaren av Fo - Ti - Tiengörten "världsrekordhållaren i livslängd" Li-Ching-Yun. Han var redan i 50-års åldern då han vid experiment med olika örter medicinska egenskaper gjorde sitt livs stora upptäckt. Det gällde en sällsynt ört som har sådana utomordentliga egenskaper, att det verksamt bidrog till att han själv fick leva ovannligt länge. Vid sin död 1933 var han 256 år. Det intygas från universitetet i Peking att han i varje fall var känd där i 150 år.

Den intressanta upptäckten gjordes av prof. Méniers i Paris i samarbete med experter i Algeriet att Fo-Ti-Tiengs blad innehöll ett dittills ej känt vitamin som gavs beteckningen G². Enligt internationella erfarenheter rekommenderas att

utblanda Fo-Ti-Teng i tepulver av en speciell tropisk växt kallad Kung-Mu. Det verksamma vitaminet finns endast i Fo-Ti-Tieng, men erfarenheten visar, att det bästa resultatet uppnås genom sådan blandning. Vår förpackning innehåller därför en påse av varje. Ett paket (2 påsar) c:a 110 gr. räcker c:a en månad.

4:75

* * *

DET ÄR INTE DET MAN ATER

utan de ämnen som kroppen måste bli av med, men som på grund av dålig omsättning inte lämnar den, som gör sjukdomarna. Man måste sörja för en god ämnesomsättning. Forskningen går ständigt framåt. Nu vet man hur viktigt det är med en rätt sammansatt diet, rörelse, frisk luft o. s. v. och — att tarmen minst var dag töms. Det sistnämnda är kruxet för de flesta. För dessa kan LINELLA bli lösningen.

LINELLA förebygger verkningarna av en närsaltfattig och syrarik kost. Den är av Dronanias tillverkningar och ett av Dr Kleinschroods mest omtyckta preparat. Dess innehåll består just av de ämnen som den moderna människan saknar i sin kost. Tillfälliga magstörningar, överskott & magsyra samt rubbat ph-värde är ju mycket vanligt. Linella sköter magen på ett behagligt sätt, men är inget vanebildande medel. Det är ett naturmedel och ersätter givetvis inte kontroll och läkarundersökning när sådan är behövlig. Vid sjukdomstillstånd bör alltid läkare tillfrågas. Givetvis bli inte alla som provat Linella tillfreds, men vi måste dock nämna att skaran av belåtna linellakunder växer starkt.

per ask 3:50

* * *

BE-VITAL

är ett annat preparat som hos våra kunder nått stor uppskattning. Det består av bl. a. grönsaker, b-vitaminrik torrjäst och örter (t. ex. humle), vilka är till hjälp vid nervös sömnlöshet, trötthet och nervositet. Ett biologiskt stärkande medel utan biverkningar, fritt från färgämnen och kemikalier. I Be-Vital ingår torrjästen, som är rik på B¹-vitamin. Vid frånvaro av detta vitamin hoppa sig ämnesomsättningsprodukter i nerv- och muskelvävnader, där de ej kunna fullständigt förbrännas, utan utgöra här en skadegörande verkan.

Prova även Ni Be-Vital och känn hur väl Ni mår!

Per ask 3:50

POLLEN

Vetenskapliga analyser ha visat, att det knappast på vår jord finns ett ämne i vilket så många vitaminer ingår och så många energigivande och stärkande ämnen finns koncentrerade som i pollen. Såvitt nu är känt innehåller det alla de ämnen vi behöva och kan därför bli ett utmärkt komplement till den dagliga födan. Det är möjligt att upptäckten av denna energikälla, som förut varit insekterna ensam förbehållen kommer att visa sig vara något av en epok. En stor del av pressen har aviserat denna nyhet.

Pollenpreparat säljes i rör om 30 dragéer för en månads förbrukning à 2: 90

100 st. 8: 75

* * *

Dr. Ritters

kallpressade — naturbevarande

VETEGRODDOLJA

Genom inverkan på muskel-ämneshälsan och på blodkärnen har vetegroddolja på grund av sin vitamin-E-halt vunnit ökad betydelse vid hjärtsjukdomar. Vitamin E främjar bildandet av nya kapillärer och påverkar genomträngningsförmågan genom att öka elasticiteten i tilltappade blodkärl. Vid koronaskleros, hjärtmuskelskador och angina pectoris rekommenderas vetegroddolja, liksom vid perifer genomblödningsstörningar.

Summan av de mångfaldiga verkningsstoffer, som ingår i vetegroddolja, gör denna värdefulla vegetabiliska olja till en speciell "läkeolja".

Flaska om 100 ccm 10: 95
Ask om 100 kapslar 9: 50

* * *

Hansa Lechitin

Konc. kraft- och uppbyggnadsnärning i pulverform.

Hjärta, nerver, lungor, blod, ryggmärg, hjärna förbrukar dagligen lecithin. Förbrukningen måste ersättas, men avgörande för effekten är den tillförda kvantitetsmängden. Regelbunden användning särskilt under jäktade tider skapar god förutsättning för uppnående av själslig och kroppslig jämvikt, spänst livsglädje.

Allt detta kan köpas genom oss. Vi stå gärna till tjänst med anskaffande av örter och preparat i den mån vi kunna.

Skriv till

Litteraturförlagets Örttjänst

Box 634 - STOCKHOLM 1

Tel. 67 14 94

Postgiro 5 29 99

Från LITTERATURFÖRLAGET
Box 634, Stockholm 1.
rekvireras här förprickade artiklar att sändas mot postförskott.

Namn
Adress
Postadress

Kända medicinska forskare såsom Winterstein, Hirschberg och Mendelsohn anse att störningar i blodomlopp och hjärtsjukdomar påverkas gynnsamt genom regelbunden användning av Lecithin.

pr brk om 100 gr 5: 75
pr brk om 200 gr 9: 50

* * *

JO-KO-YOGHURT

Skadliga tjocktarmsjäsningar och förruttnelsebakterier är ofta upphov till många sjukdomar. Yoghurtkoncentrat för rätt tarmflora.

Liten flaska 3: 70, stor 7: 25
flaska om 100 gr. 12: —

* * *

DRAGÉER

Här nedan upptagna dragéer äro av förnämlig kvalitet. Löwenzahn kommer från Pommel Diät, Berlin och de övriga från Elka-Werk, Bendorf/Rh. (Tyskland).

Löwenzahndrageer:

Verkar stimulerande på gallans funktion samt bukspottkörtels verksamhet. Vid bristfällig lever- och gallverksamhet inträder ofta ämneshälsningsstörningar vilka kunna förebyggas. Neutraliserar magsyran. Framställes bl. a. av maskrosens rot och blad. Maskrosen verkar framför allt blodrenande, blodförbättrande och blodbildande. 4: 50.

Lecithin:

Naturlig uppbyggnadsnärning för nervsystemet. 4: 25

Valerianadragéer:

Lugnande och välgörande för nerverna. 4: 25

Slankhetsdragéer:

Naturligt föryngrande Sundhetsmedel. 4: 50

Misteldrageer:

Vid nervös hjärtklappning, åderförkalkning, svindel, depressionstillstånd. 4: 25

Vetegroddrageer:

E-vitaminkällan nr 1 (antistressvitaminet). Tyska läkare använder nu E-vitamin vid hjärtlidanden, artärförkalkningar och angina pectoris. 4: 25

NYA BÖCKER

Morey Bernstein

Sökande i det fördolda.

Det började 1952. Morey Bernstein försätter Ruth Simmons i djup hypnotisk sömn. — Fortsätt bakåt, säger han till henne, bakåt genom tid och rum och berätta för mig vad du hör och ser. Vad hon berättade var B. Murphys liv. Det har blivit en spännande bok på över 300 sidor.

14: —, inb. 17: 50

Poul Thorsen

Hypnosen i mänsklighetens tjänst.

En rikt illustrerad bok om hypnosens användbarhet vid bekämpande av sjukdom, sömnlöshet, nervösa störningar o. s. v. Kapitlet "Hypnosen i kriminallogien" öppnar intressanta perspektiv. Det förord, som framlidne hypnosforskaren dr. Karl Kallenberg har skrivit, karaktäriserar boken som ett verk av hög klass.

10: —

Poul Thorsen

Människans okända krafter.

I denna intressanta bok om de okulta fenomenen får läsaren på ett klart och övertygande sätt kunskap om de företeelser, vilka i allmänhet betraktas som "övernaturliga", eller som direkt omöjliga. Förf. behandlar alla de arter av fenomen som förekomma under trans eller vid hypnotiska experiment.

10: —

John Björkhem

Med. lic., fil. o. teol. dr

Det okulta problemet

Tredje omarbetade och utvidgade upplagan. Den erfarenhet dr Björkhem har förvärvat från olika vetenskapsområden ger honom speciella förutsättningar att yttra sig om parapsykologiens i många avseenden märkliga fenomen. Bokens lättillgängliga och stimulerande framställning är en god vägledning för var och en som vill tränga djupare in i vetenskapens okända och lockande gränsområden.

11: —

George Lindsay Johnson

DET STORA PROBLEMET.

Bevismaterial kring ett liv efter detta i kritisk belysning. Genom en vetenskaplig, skarp-sinnig och kritisk granskning av ett överväldigande parapsykiskt material lämnar förf. starka bevis för livets kontinuitet.

12: 50, inb. 16: —

Haraldur Nielsson

f. professor i teologi vid Islands universitet,

Kyrkan och den psykiska forskningen.

Förf. ger en intressant framställning om hur det berömda mediet Indridi Indridasson utvecklades från "bordet" till de högsta former av fenomen.

4: 50, inb. 8: 50

G. Gustafsson

Europas framtid enligt Nostradamus

Från mitten av förra århundradet har utkommit en hel del böcker om Nostradamus. Det senaste tillskottet är utgivet av G. Gustafsson och är ett större verk, delvis grundat på självständiga studier. Boken är mycket intressant och givande.

15: —

Behäsk dina medmänniskor med tankens makt.

Lär av

BUSHIDO

Japanernas system

Boken är under tryckning och utsändes i den ordning rekvisitioner inkomma. Kapitelrubriker: Japanernas hemlighet. - Fascinationens konst. - Hur man "intar" människor. - Hemligheten. - Magnetiska trådar. - Psykologiska batterier. - Hur man imponerar. - Energiutveckling och tankebehärsning. Bushido är en bok som alla företagare borde sätta i händerna på den personal som har med hans förbindelser och kunder att göra, en bok som han själv bör läsa och som bör läsas av alla som vill vinna aktning och gehör här i livet. En som lärt Bushido är aldrig ensam mer än han själv vill.

4: 50

★

Om slagruta och pendel

Viktor Vallberg

DEN ETTERISKA STRÅLNINGEN

Livets Urgrund — Underverkens Värld

Forskningen i den eteriska strålningens hemligheter har pågått länge i Frankrike och Tyskland. I Tyskland pågår den nu med förnyad iver. Ingen i vårt land torde vara så insatt i dessa mysterier som V. Vallberg. I den här föreliggande lilla boken går förf. till grunden med problemet och ger en del intressanta förklaringar och anvisningar.

3: —

Mystik och realism

Karaktärsforskningar. Förf. anger strålningstypen för en del kända personer.

2: —

Intelligensmätningar och Tidspejlingar

Kan en människas intelligenskvot anges genom pendeln? Kan hennes förmåga av intuition anges? Ja, det är inte värre än att Ni kan försöka själv. Vallberg ger här siffrorna för en del personer och dessutom anvisning om hur det går till.

4: 50

LITTERATURFÖRLAGET

Box 634 - STOCKHOLM